

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107243477
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1107243477.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: T. N., W.. XX.X.XXXX, F. Ž. XXX, M.. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, Gučmanova 19/670, Leopoldov, v zast.: Ivan Syrový, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Kadnárova 83, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Župné námestie 13, Bratislava, 2/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Župné nám. 13, Bratislava, 3/ Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom: Šagátová 1, Bratislava, 4/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Leopoldov, so sídlom: Gučmanova 19/670, Leopoldov, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I Bratislave č.k. 9C/210/2007-312 zo dňa 29.09.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/, 3/ a 4/ sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 1, § 4, § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.12.2007 domáhal proti žalovanej v I. rade ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej a majetkovej ujmy ako aj náhrady trov konania. Na výzvu súdu zo dňa 22.5.2008, aby odstránil vady návrhu, žalobca dňa 2.10.2008 doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že je vo výkone trestu, dňa 28.9.2006 došlo k odcudzeniu jeho rádioprijímača a dňa 20.02.2007 bol s ním vykonaný pohovor zástupcom oddelenia výkonu trestu vo veci drzého a arogantného správania sa príslušníkov ZVJS voči jeho osobe, od tej doby je napádaný a šikanovaný príslušníkmi ZVJS. Dňa 25.2.2007, t.j. v nedeľu vo večerných hodinách asi o 17,00 hod. prišli k nemu na celu č. XXX príslušníci vykonávajúci službu, ktorých mená uviesť nevedel, a porozhádzovali a vysypali mu jeho osobné veci. K poškodzovaniu vecí žalobcu a ich rozhadzovaniu pribudli aj krádeže majetku žalobcu a úmyselné poškodzovanie vecí patriacich žalobcovi. Dňa 5.3.2007 tí istí príslušníci na ZVJS, ktorých číslo uviesť nevie, mu znovu porozhádzovali osobné veci - všetky veci čo mal na cele, pričom došlo k poškodeniu majetku žalobcu. Neodborným zásahom príslušníka ZVJS bola poškodená varná kanvica zn. ETA, ktorú obdržal niekedy v mesiaci marec 2006, takže sa na ňu ešte vzťahovala záruka. Príslušníci ZVJS mu túto kanvicu rozmontovali. Taktiež sa mu vyhrážal ublížením na zdraví a zabitím, čo sa zo strany uvedených príslušníkov opakuje od mesiaca február 2007 až do dnes. V období mesiaca marec 2007 bol na eskorte v ústave Nitra. Po návrate z ústavu Nitra do Leopoldova zistil, že má na cele, kde je ubytovaný,

poškodené a odcudzené rôzne veci. Vyššieuvedené skutočnosti žalobca oznámil orgánom činným v trestnom konaní, avšak vyšetrovanie orgánov činných v trestnom konaní viedlo smerom zamietnutia trestných oznámení. Zaobchádzanie žalovaného prostredníctvom svojich zamestnancov je v rozpore s predpismi upravujúcimi práva odsúdeného, spôsoby konané odporcom voči osobe žalobcu, majú charakter poníženia, mučenia osôb vo výkone trestu. Pretože žalovaný svojím konaním spôsobil žalobcovi a jeho rodine fyzické, ako aj duševné ujmy, ohrozuje vážnosť, česť a dôstojnosť členov rodiny žalobcu, žiadal, aby súd uložil žalovanému v budúcnosti zdržať sa takéhoto konania, písomne sa ospravedlniť žalobcovi za svoje zlé zaobchádzanie v období od 28.5.2006 do 8.5.2007 a aby bol povinný uhradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch a vo výške 3 100 000,- Sk, majetkovú ujmu vo výške 14 964,- Sk a všetky trovy konania a právneho zastúpenia.

3. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. až 4. rade, obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom (odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov zo dňa 11.12.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Inšpekcia Generálneho riaditeľstva zboru Bratislava zo dňa 12.10.2007 na sťažnosť žalobcu, žiadosť žalobcu o zaplatenie pohľadávky z ďalších peňažných prostriedkov zo dňa 12.3.2006, žiadosť žalobcu zo dňa 3.6.2007 adresovaná Ministerstvu spravodlivosti SR, stanovisko Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 15.6.2007, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 9.5.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 1.6.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 20.7.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 1.6.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 10.8.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 8.6.2007 na sťažnosť žalobcu, návrh dohody o úhrade nákladov na odstránenie škody na majetku odsúdeného zo dňa 8.11.2006, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 23.11.2007 o poskytnutie informácie, stanovisko Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 22.8.2007 k žiadosti žalobcu k používaniu vlastného rádioprijímača, návrh Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 14.2.2006 na umiestneného do oddielu s bezpečnostným režimom, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 18.4.2006 na žiadosť žalobcu o poskytnutie informácií, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 23.2007 na opakovanú žiadosť žalobcu o poskytnutie informácií, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 4.4.2007 na žiadosť žalobcu o poskytnutie informácie, odpoveď Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava zo dňa 9.5.2007 na sťažnosť žalobcu, odpoveď Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 18.5.2009 na žiadosť žalobcu o udelenie výnimky na rozmery rádioprijímača, rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Trnava zo dňa 26.2.2009 o priznaní nemocenského žalobcovi pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 7. januára 2009, nemocenské za obdobie od 17. januára 2009 do zániku nároku na nemocenské vo výške 1,19784500 EUR za deň, návrh dohody o hrade nákladov na odstránenie škody na majetku odsúdeného zo dňa 8.11.2006, pokladničné doklady o nákupe potravín, uznesenia orgánov činných v trestnom konaní zo dňa 24.9.2007 ČVS: ÚVTOS a ÚVV-Vyš-20/24-2007 a zo dňa 5.6.2007 ČVS: ÚVTOS a ÚVV-Vyš-9/24-2007).

4. Súd prvej inštancie nevykonal nasledovné dôkazy navrhnuté žalobcom: 1/ výsluch žalobcu z dôvodu, že žalobca bol predvedený na výsluch dožadným súdom Trenčín dňa 9.5.2012 o 10.00 hod v Ústave na výkon trestu Ilava, kde sa dostavil spolu so svojim právnym zástupcom a uviedol, že odmieta vypovedať a s dožadným súdom nebude žiadnym spôsobom spolupracovať, čím sa sám vzdal možnosti vypovedať pred súdom. Žalobca je v konaní zastúpený právnym zástupcom, súd preto s poukazom na ust. § 178 ods. 1/ Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) nepovažoval za nevyhnutné v konaní vykonať výsluch žalobcu. Súd nevykonal dôkaz výsluchom svedkov (Y. A., L. Y.C., R. V., M. Q.) z dôvodu hospodárnosti, ako aj z dôvodu, že výsluch týchto svedkov nebol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. Z rovnakého dôvodu súd nevykonal žalobcom navrhnuté dokazovanie ustanovením znalca z odboru súdneho lekárstva a pribatím lekára špecialistu na výživu a postupom podľa § 185 ods. 1/ CSP vyššieuvedené návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania zamietol.

5. Žalobca dňa 12.7.2016 doručil súdu ako dôkaz v konaní znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorý mu vyhotovila znalecká organizácia EXPERT GROUP, k.s., IČO: 44 082 771, so sídlom Kominárska 2-4, 831 04 Bratislava na základe objednávky zo dňa 16.4.2016 . Súd na tento listinný dôkaz neprihliadol z dôvodu, že bol súdu doručený až po skončení dokazovania vo veci. Dokazovanie bolo skončené dňa 18.2.2016 po pojednávaní súdu a znalecký posudok zo dňa 24.6.2016 bol súdu doručený dňa 12.7.2016.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako osoba vykonávajúca trest odňatia slobody na doživotie v Ústave na výkon trestu a ústave na výkon väzby Leopoldov (ďalej ÚVTOS a ÚVV Leopoldov) namieta zaobchádzanie s jeho osobou, ako aj s jeho majetkom v tomto ústave, pričom si uplatňuje náhradu škody a ušlého zisku vo výške 782, 91 € a náhradu nemajetkovej ujmy a bolestného spolu vo výške 336.939,18 €. Žalobca uplatňovaný nárok opiera o údajné porušovanie svojich práv, ktoré má spočívať v zlom a ponižujúcom zaobchádzaní s žalobcom v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, nedostatočnom zabezpečovaní stravy, ako aj jej pestrého zloženia, zásahmi do pokojného užívania majetku, diskrimináciou pri zaraďovaní do práce, ako aj v iných oblastiach, porušovaní práva nosiť vlastné oblečenie, porušovaním práva na záujmové aktivity a šport, porušovaním práva na nákup, zásahmi do práva na súkromie a do ľudskej dôstojnosti, odňatím práva na informácie, zásahmi do osobnosti, súkromia a zdravia žalobcu, obmedzením slobody pri používaní rádia,..nezákonným odpočúvaním a podobne.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 18.2.2016 uviedol, že pôvodne žalobca subsumoval svoje nároky o ochranu osobnosti, v súčasnosti je však toho názoru, že základom jeho nároku je nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zák. 514/03 Z.z. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1-4 rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi skutočnú škodu a ušlý zisk ako aj náhradu nemajetkovej ujmy a bolestného vo výške 336.939,18 EUR. Napriek tomu, že sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy za viaceré neoprávnené zásahy do jeho súkromia, telesnej integrity, ochrany majetku a podobne, má za to, že všetky možno subsumovať pod nesprávny súradný postup podľa § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. Ďalej uviedol, že nesprávny úradný postup SR je v tom, čo žalobca uvádza vo svojich podaniach, konkrétne je to nekvalitná strava, psychické a fyzické týranie a ďalšie veci, ktoré uviedol žalobca vo svojich podaniach. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

8. K žalobnému návrhu žalobca pripojil listinné dokumenty adresované žalobcovi z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, Inšpekcie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, ako aj uznesenia o odmietnutí začať trestné stíhanie na základe trestných oznámení žalobcu. Napriek skutočnosti, že pri prešetrovaní sťažnosti, podnetov a trestných oznámení žalobcu v súvislosti so skutkovými okolnosťami popísanými v predmetnom žalobnom návrhu nebolo žiadnym z vyšetrojúcich subjektov zistené pochybenie zo strany ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, resp. jeho zamestnancov, ako aj príslušníkov ZVJS a zároveň nebol zistený ani dôvod na začatie trestného stíhania. Z predložených listinných dôkazov - uznesení ČVS: UVTOS a ÚVV-Vyš-9/24-2007 zo dňa 5.6.2007 a ČVS: ÚVTOS a ÚVV-Vyš-20/24-2007 zo dňa 24.9.2007 súd zistil, že vo veci žalobcu zo strany príslušníkov ZVJS nedošlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona, ani k porušeniu iných záväzných právnych predpisov v súvislosti so zaobchádzaním s osobou žalobcu, pričom bolo konštatované, že vo výkone trestu sú žalobcovi obmedzované práva a slobody, v prípade ktorých to účel zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody vyžaduje.

9. Súd prvej inštancie v konaní o nároku na náhradu škody ako aj o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. určitý postup orgánov činných v trestnom konaní nemôže posudzovať z hľadiska nesprávneho úradného postupu. Obsahom týchto rozhodnutí sa môže zaoberať jedine príslušný orgán pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a ktorého výsledkom je súd v občianskom súdnom konaní viazaný. Pri opačnom výklade, by došlo zo strany súdov rozhodujúcich v rámci civilného procesu k neprípustnému zásahu do trestného konania a do výkonu pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní. Súdu v civilnom konaní neprináleží prehodnotiť dôkazy vykonané v trestnom konaní, ani včasnosť ich vykonania. Súd v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. je viazaný rozhodnutiami vydanými orgánmi činných v trestnom konaní a pokiaľ tieto neboli pre nezákonnosť zrušené na to oprávneným orgánom, je v tomto konaní neprípustné posudzovať postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska nesprávneho úradného postupu. Neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré

by oprávňovalo súd v občianskom súdnom konaní, aby zasahoval do trestného konania tým, že by posudzoval postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska rýchlosti a účelnosti trestného konania. Súd dodáva, že orgány činné v trestnom konaní postupujú v trestnom konaní z úradnej povinnosti a postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

10. Súd dospel k právnomu záveru, že žalovaní v 2. 3. 4. rade nie sú v konaní pasívne legitimovaní s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. V zmysle tohto zákonného ustanovenia vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalovaný v 2. rade nie je zodpovednostným subjektom podľa zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko za prípadnú škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa § 1 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. zodpovedá štát, ktorý v konaní musí byť zastúpený orgánom oprávneným konať v jeho mene podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. S ohľadom na uvedené žalovaní v 2., 3. 4. rade nemôžu byť zodpovednostným subjektom za nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a to obzvlášť za situácie, keď žalobca ako žalovaný v 1. rade označil Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR.

11. Súd skúmal námietku premlčania vznesenú žalovaným v 3. a 4. rade a dospel k záveru, že táto je dôvodná. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1/ Zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Žalobca si svoje nároky voči žalovaným v 3. a 4. rade uplatnil podaním zo dňa 25.11.2011, doručeným súdu 29.11.2011, ktorým podaním rozšíril žalobu o ďalších žalovaných. Žaloba bola podaná žalobcom na súd 28.12.2007, premlčacia lehota uplynula v roku 2010. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba proti žalovaným v 3. a 4. rade bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

12. Žalobca nepreukázal ani jednu zo zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánov štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalovaní v konaní mali plný úspech, avšak náhradu trov konania si voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal si neuplatnil, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

14. Proti predmetnému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, resp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/ a e/ C.s.p. Žalobca namieta, že nevykonaním jeho výsluchu počas celého konania prišlo k odňatiu veci zákonnému sudcovi a teda k porušeniu jedného z jeho procesných práv garantovaných ústavou. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že na lekárskej prehliadke dňa 26.08.2014, ako vyplýva z lekárskej správy, žalobcovi bola spôsobená povrchová pomliaždenina hlavy v ľavej oblasti líca, pomliaždenina hrudníka, zlomenina X rebra vľavo, pomliaždenina malíčka ľavej ruky a pomliaždenina oboch kolien, pravého stehna a ľavého predkolenia, pre ktoré zranenia bol práceneschopný. Nakoľko došlo k zmene v skutkovom stave veci a novým okolnostiam v prejednávanej veci, v tomto prípade už neobstojí argumentácia súdu prvej inštancie, že žalobca sa sám vzdal možnosti vypovedať pred súdom. Žalobca ďalej namieta, že pokiaľ právny zástupca považuje žalobu za nárok zo zodpovednosti štátu za škodu pri výkone verejnej moci, napriek tomu, že žalobca sa domáhal svojich nárokov titulom ochrany osobnosti, nemožno to posúdiť obdobne ako napr. čiastočné späťvzatie žaloby. V prípade späťvzatia súd konanie v tejto časti zastaví, čo vyplýva z oprávnenia žalobu robiť dispozičné úkony. Avšak právne posúdenie je vecou súdu, a preto bol tento podľa žalobcu povinný sa v odôvodnení vyporiadať so žalobou aj titulom ochrany osobnosti, najmä

pasívnej vecnej legitímácie žalovaných a dôvodnosti žaloby. Žalobca upozorňuje na to, že náhradu škody si uplatnil z dôvodu, že štát nezabezpečil taký výkon trestu, ktorý by zodpovedal zásadám faktického výkonu trestu v zmysle zák. č. 475/2005 Z.z. Odvolateľ v rámci svojho odvolania taktiež namieta, že súd prvej inštancie s výnimkou listinných dôkazov nevykonal žiaden z dôkazov navrhnutých žalobcom. Podľa žalobcu nie je možné na dané konanie aplikovať ustanovenia zákona o premlčaní, nakoľko žalobca nevedel kto mu škodu spôsobil skôr než tieto subjekty označil v žalobe. Žalobca má za to, že mu súd prvej inštancie nedal možnosť vyjadriť sa k dôkazom. V rámci svojho odvolania žalobca poukazuje na rozhodnutia ESLP.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 3/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Žalovaný 3/ sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol a pridrižiava sa všetkých svojich doterajších vyjadrení. Žalovaný 3/ odmieta, že by v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody žalobcu, spôsobil, resp. príslušníci zboru s miestom výkonu služby na generálnom riaditeľstve spôsobili žalobcovi nejakú ujmu. Generálne riaditeľstvo upozorňuje na to, že nerealizuje úkony a činnosti priamo súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody žalobcu vo väznici, na ktoré žalobca vo svojej žalobe poukazuje. Vo vzťahu k účasti žalobcu na pojednávaniach generálneho riaditeľstva poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/211/2011 zo dňa 26.07.2012, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/403/2012-251 z 30.05.2016. Žalovaný 3/poukazuje na to, že v danom prípade bol žalobca riadne vypočutý vyšším súdnym úradníkom vo výkone trestu odňatia slobody dňa 29.01.2013 a mal možnosť vyjadriť sa k žalobe a zároveň bol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.

16. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

18. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

19. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

20. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešným žalovaným 1/, 2/, 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania priznáva v rozsahu 100%., O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).